RPW/27023/2025 – 1P
EZD RP KS
(GMS – WSU)
Data rejestracji: 2025–08–11
Data wpływu: 2025–08–11

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Karol Nawrocki

Krąpiel, dnia 9 sierpnia 2025 r.

Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt:

– **ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ochrony polskiego rolnictwa.**

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania mojego stanowiska w toku prac nad projektem ustawy upoważniam Pana Zbigniewa Boguckiego, Szefa Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Z poważaniem,

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-III.020.244.2025
Data wpływu 12.08.2025

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w celu ochrony polskiego rolnictwa

Art. 1. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 423 oraz z 2025 r. poz. 620) preambuła otrzymuje brzmienie: „W poczuciu szczególnej odpowiedzialności za przyszłość polskiego rolnictwa i bezpieczeństwo żywnościowe obywateli, dostrzegając pogłębiające się trudności gospodarcze w Europie oraz rosnące zagrożenia płynące z napływu produktów rolnych spoza granic Unii Europejskiej, w przekonaniu, że polskie rolnictwo oparte na gospodarstwach rodzinnych, wymaga dziś realnej ochrony i wsparcia, kierując się wspólną wolą polityczną i społeczną obrony krajowej produkcji rolnej jako fundamentu niezależności, bezpieczeństwa i dobrobytu Rzeczypospolitej Polskiej, uznając, że w obecnych okolicznościach obowiązkiem władz publicznych jest podejmowanie konsekwentnych i systemowych działań służących trwałemu wzmocnieniu krajowego rolnictwa i obronie interesów polskich rolników, przyjmując, że niniejsza ustawa stanowi jeden z elementów realizacji tej polityki oraz narzędzie służące ochronie polskiej produkcji rolnej jako całości, uchwala się niniejszą ustawę.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2025 r. poz. 559) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. W okresie 20 lat od dnia wejścia w życie ustawy wstrzymuje się sprzedaż nieruchomości, ich części oraz udziałów we współwłasności nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa.”;

2) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprzedaż nieruchomości, ich części lub udziałów we współwłasności nieruchomości, innych niż wymienione w ust. 1, bez zgody, o której mowa w ust. 2, w okresie 20 lat od dnia wejścia w życie ustawy, jest nieważna.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2026 r.

U Z A S A D N I E N I E

Niniejsza inicjatywa ustawodawcza stanowi realizację przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej jego postulatów zawartych w „Planie dla polskiej wsi", który został ogłoszony podczas kampanii wyborczej. Celem tej inicjatywy ustawodawczej jest ochrona polskiego rolnictwa, zapewnienie bezpieczeństwa produkcji rolnej, wsparcie dla gospodarstw rodzinnych oraz zagwarantowanie długotrwałej ochrony ziemi rolnej w Polsce.

I. Cel i istota projektowanych rozwiązań

Projekt ustawy w art. 1 dokonuje zmiany brzmienia preambuły w ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 423 oraz z 2025 r. poz. 620). Ustawodawca zamieszczając w tej ustawie preambułę podkreślił doniosłość przedmiotowej ustawy i jej zasadnicze znaczenie dla polskiego rolnictwa. Ustawa z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego jest bowiem aktem normatywnym będącym konstytucją polskiego rolnictwa, która wyznacza dla władzy ustawodawczej i wykonawczej kierunki rozwoju i ochrony polskiego rolnictwa, w tym gospodarstw rodzinnych.

W ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego preambuła została dodana wraz z uchwaleniem ustawy z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. poz. 585). W uzasadnieniu do ustawy projektodawca, opisując potrzebę *ratio legis* wprowadzenia tej zmiany, stwierdził potrzebę podkreślenia konstytucyjnej zasady oparcia ustroju rolnego na gospodarstwach rodzinnych oraz odwołania się do zasadniczych celów polityki rolnej, to jest bezpieczeństwa żywnościowego, ochrony środowiska i rozwoju obszarów wiejskich.

Preambuła (arenga) to uroczysty wstęp do aktu normatywnego, wyjaśniający okoliczności jego wydania oraz określający cele, jakim powinien on służyć. Jej głównym zadaniem jest przekazanie adresatom dokumentu założonego przez prawodawcę celu, który zazwyczaj jest czymś doniosłym i niecodziennym (B. Sosnowski, *Geneza, rola i cechy preambuły w aktach prawnych*, „Zeszyt Studencki Kół Naukowych Wydziału Prawa i Administracji UAM" 2016, nr 6, s. 207). Preambuła jest tym środkiem techniki prawodawczej, który co do zasady może zostać zamieszczony we wszelkiego rodzaju aktach normatywnych, regulujących najróżniejsze dziedziny życia i jeśli nie istnieją w tym względzie formalne ograniczenia. Sięganie przez ustawodawcę do preambuły może wynikać z różnych przesłanek:

chęci zapewnienia szczególnej wagi danego aktu zgodnie z zasadą *lex imperat, non docet*, przez podkreślenie jego znaczenia politycznego, historycznego, aż po nowatorski charakter danego aktu (J. Mikołajczyk, *Funkcje preambuły w ustawie o kształtowaniu ustroju rolnego*, „Studia Iuridica Lublinensia" vol. XXVI, 1, 2017, s. 133). Jeżeli z woli ustawodawcy preambuła jest elementem ustawy, to ma ona charakter równie istotny, co poszczególne artykuły, a zatem ma ona charakter normatywny. Nie oznacza to jednak, że w preambule zawarte są wprost normy prawne, które np. zawierają konkretne nakazy, zakazy czy sankcje. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 11 maja 2005 r. (sygn. akt K 18/04), odnosząc swoje rozważania do preambuły do Konstytucji RP z 1997 r. zauważył, że z jej tekstu nie można wyprowadzić norm prawnych w ścisłym znaczeniu, niemniej dostarcza ona opartych na autentycznej wypowiedzi ustrojodawcy wskazówek co do zgodnych z jego intencjami kierunków interpretacji przepisów części normatywnej Konstytucji. Z kolei w wyroku z dnia 11 maja 2007 r. (sygn. akt K 2/07) Trybunał Konstytucyjny odnosząc się do preambuły ustawy lustracyjnej (ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów; Dz. U. Nr 218, poz. 1592, ze zm.) zauważył: „Sama w sobie preambuła nie rodzi skutków prawnych dla adresatów ustawy. Nie można jednak twierdzić, że jej brzmienie jest bez znaczenia dla osób objętych lustracją. Ukierunkowuje jednak interpretację ustaw zaskarżonych, w tym także ustaw zmienianych tą ustawą, i sposób jej stosowania, i to nakazuje traktować preambułę jako wypowiedź normatywną, mającą znaczenie dla analizy konstytucyjności przeprowadzanej przez Trybunał Konstytucyjny. Preambuła przede wszystkim określa cel ustawy i determinuje jej charakter, co wpływa na ocenę, czy ustawa odpowiada standardom konstytucyjności. [...] Podkreślenia wymaga przede wszystkim szczególna rola preambuły do ustawy w procesie realizacji dobra wspólnego. Ustawodawca decydując się na jej zamieszczenie „zapisuje" w niej swoje intencje wydania danej ustawy i określa chronione weń wartości. Preambuła będąca integralną częścią aktu normatywnego pomaga stosującym prawo organom i obywatelom sprecyzować treść chronionych wartości i je usystematyzować. Stanowi więc niezwykle ważne źródło (narzędzie) wykładni celowościowej przepisów ustawy".

Tym samym należy podkreślić, że to właśnie w preambule zawarta jest *ratio legis* ustawy, która stanowi podstawę wydania aktu normatywnego a także nadaje kierunek prawidłowej interpretacji jej przepisów. Konsekwencją normatywnego charakteru preambuły ustawy jest fakt, że może być ona, podobnie jak i inne elementy ustawy (tytuł, przepisy merytoryczne, przepisy nowelizujące, dostosowujące itp.) zmieniana w drodze ustawy. Może

być także uchylana, czego przykładem jest chociażby ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej.

Należy także zauważyć, że kwestia dodania preambuły do ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz.U. z 2012 r., poz. 803 ze zm.) była przedmiotem analizy w doktrynie. Zauważono m.in., iż: „Ustawodawca, „wyposażając" u.k.u.r. w preambułę, podkreślił wyjątkowy charakter ustawy, zdeterminowany również szczegółowymi powodami zastosowania w odniesieniu do tego właśnie aktu normatywnego preambuły. Jak się wydaje, zaliczyć do nich należy kilka nakładających się na siebie przyczyn, jak: potrzeba wytłumaczenia adresatom w sposób przystępny podstaw ustroju społeczno-gospodarczego, w tym ustroju rolnego; usprawiedliwienie głębokich zmian w dotychczasowym stanie prawnym, tj. powrotu do szeroko zakreślonej ingerencji administracyjnej w obrót nieruchomościami rolnymi; wyjaśnienie przyczyn zajętego stanowiska i intencji ustawodawcy" (J. Mikołajczyk, *op. cit.*, s. 133-134).

Pierwotnie w preambule ustawy dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego określono cele, które miała ona realizować, zaliczając do nich: wzmocnienie ochrony i rozwój gospodarstw rodzinnych stanowiących podstawę ustroju rolnego Rzeczypospolitej Polskiej, zapewnienie właściwego zagospodarowania ziemi rolnej w Rzeczypospolitej Polskiej, zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego obywateli oraz wspieranie zróżnicowanego rolnictwa prowadzonego w zgodzie z wymogami ochrony środowiska i sprzyjającego rozwojowi obszarów wiejskich.

Propozycja nowego brzmienia preambuły w ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego akcentuje mocniejszą niż dotychczas ochronę nie tylko polskiej ziemi rolnej - jej właściwego zagospodarowania, ale szerzej ochronę polskiego rolnictwa i polskiej produkcji rolnej przed konsekwencjami napływu produktów rolnych spoza Unii Europejskiej. Trzeba bowiem mieć na względzie, że organy państwa są obowiązane do podejmowania szerokich działań ochronnych w tym zakresie, w szczególności w momencie wejścia w życie umowy handlowej UE–Mercosur. Umowa ta będzie miała wpływ na wiele fundamentalnych obszarów związanych z polskim rolnictwem i stanowić zagrożenie dla gospodarstw rodzinnych oraz stwarzać potencjalne zagrożenie dla konsumentów produktów rolnych przez to, że w wielu krajach Mercosur obowiązują niższe niż w krajach Unii Europejskiej standardy sanitarne i weterynaryjne, w szczególności dotyczące używania pestycydów, antybiotyków czy też GMO. Na rynek unijny zostaną wprowadzone duże ilości taniej wołowiny, drobiu, cukru czy etanolu co będzie oznaczać, że polscy producenci, a przede wszystkim polscy rolnicy będą konkurować nie tylko z innymi krajami UE, ale również

z dostawcami z Ameryki Południowej, którzy oferują produkty w niższej cenie. W konsekwencji wejście w życie umowy handlowej między UE a państwami Mercosur może doprowadzić do wypierania polskich produktów z dotychczasowych rynków zbytu przede wszystkim z rynków krajów UE. Taka sytuacja z kolei będzie oznaczać nie tylko straty w sprzedaży, ale też może zmusić producentów do obniżania cen, ograniczania produkcji lub nawet wycofywania się z działalności eksportowej. Polska może na skutek wejścia w życie tej umowy handlowej utracić swoją pozycję regionalnego lidera w eksporcie żywności.

W art. 2 projektowana ustawa dokonuje zmiany w ustawie z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2025 r. poz. 559). Celem wprowadzanych do ustawy zmian jest zapewnienie długotrwałej ochrony ziemi rolnej w Polsce przed jej spekulacyjnym wykupywaniem przez podmioty krajowe i zagraniczne, które nie gwarantują zgodnego z interesem społecznym oraz bezpieczeństwem żywnościowym obywateli wykorzystania nabytej ziemi na cele rolnicze.

Nieruchomości rolne są niezbędnym środkiem produkcji rolnej, której celem i podstawową funkcją jest zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego w kraju. Bezpieczeństwo żywnościowe należy zaliczyć do podstawowych, elementarnych zobowiązań Państwa wobec swoich obywateli. Właściwości umożliwiające rolnicze wykorzystanie gruntów nie mają charakteru bezwzględnie trwałego i niezmiennego, poprzez postęp cywilizacyjny, procesy urbanizacyjne oraz zmiany klimatyczne zasoby gruntów rolnych dość szybko maleją wskutek zmian ich przeznaczenia, degradacji właściwości produkcyjnych bądź całkowitej dewastacji środowiska. Z tych względów grunty rolne traktować należy jako niepomnażalne dobro publiczne i jako takie powinny być poddane szczególnym regulacjom prawnym. Prawna ochrona z reguły powinna być realizowana jako ochrona ilościowa, mająca na celu utrzymanie istniejącego areału gruntów rolnych i zapewnienie ich właściwego wykorzystania, oraz jako ochrona jakościowa, której celem jest niepogarszanie właściwości produkcyjnych gleb oraz przywracanie utraconych właściwości gruntom rolnym.

Niewątpliwie ochronny charakter mają przepisy ustalające zasady i tryb obrotu nieruchomościami rolnymi. W związku z powyższym, konieczne jest utrzymanie obowiązywania odpowiednich przepisów prawnych, które pozwolą na właściwą dystrybucję nieruchomości rolnych.

Podstawowym celem art. 2 projektu ustawy jest przedłużenie okresu wstrzymania sprzedaży nieruchomości i ich części oraz udziałów we współwłasności nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa o 10 lat, tj. do dnia 30

kwietnia 2036 r. Rozwiązanie to przyczyni się do utrzymania gruntów rolnych w rękach polskich rolników prowadzących gospodarstwa rodzinne będące, zgodnie z art. 23 Konstytucji, podstawą ustroju rolnego Państwa. Będzie to również utrzymanie ładu prawnego stanowiącego rzeczywiste odzwierciedlenie zasady wyrażonej w art. 23 Konstytucji, zgodnie z którym podstawą ustroju rolnego Państwa jest gospodarstwo rodzinne. Proponowana regulacja ograniczy bowiem nabywanie nieruchomości rolnych przez osoby nieuprawnione, nabywające je w innych celach niż prowadzenie produkcji rolnej i zagwarantuje rozwój gospodarstw rodzinnych.

W ocenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wnioskodawcy niniejszego projektu ustawy, wydłużenie o kolejne 10 lat wstrzymania sprzedaży nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa jest niezbędne do należytego zabezpieczenia interesu narodowego, jakim jest ochrona gruntów rolnych i utrzymanie zabezpieczenia produkcji rolnej dla naszego Państwa.

Zdaniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej cele jakie legły u podstaw uchwalenia ustawy z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw oraz jej nowelizacji w 2021 r. pozostają nadal aktualne, a ich realizacja wymaga kolejnego przedłużenia okresu wstrzymania sprzedaży nieruchomości z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa.

W związku z powyższym proponuje się dokonanie nowelizacji ustawy z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw.

II. Dotychczasowy stan prawny w regulowanym projektem obszarze

W obowiązującej ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 423 oraz z 2025 r. poz. 620) zawarta jest preambuła o następującej treści: „W celu wzmocnienia ochrony i rozwoju gospodarstw rodzinnych, które w myśl Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowią podstawę ustroju rolnego Rzeczypospolitej Polskiej, dla zapewnienia właściwego zagospodarowania ziemi rolnej w Rzeczypospolitej Polskiej, w trosce o zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego obywateli i dla wspierania zrównoważonego rolnictwa prowadzonego w zgodzie z wymogami ochrony środowiska i sprzyjającego rozwojowi obszarów wiejskich, uchwala się niniejszą ustawę.”.

Ustawą z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. poz. 585),

wstrzymano na okres 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy sprzedaż nieruchomości rolnych albo ich części wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, zwanego dalej „Zasobem". Uzasadnieniem do wprowadzenia tej regulacji była ochrona gruntów rolnych m.in. przed spekulacyjnym obrotem powodującym gwałtowny wzrost cen tych gruntów. Założony przez ustawodawcę cel został osiągnięty, tj. gwałtowny wzrost cen gruntów rolnych Zasobu został zahamowany, jednakże zwracano uwagę na utrzymujący się, choć dużo wolniejszy niż przed 2016 r., wzrost średnich cen sprzedaży gruntów rolnych Zasobu. Aby nie dopuścić do ewentualnego dalszego wzrostu wyżej wskazanych cen ustawą z dnia 17 marca 2021 r. o zmianie ustawy o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu oraz o zmianie niektórych ustaw przedłużono okres wstrzymania sprzedaży nieruchomości Zasobu o kolejne 5 lat. Ustawa ta była ponadto zmieniana we wrześniu 2023 r. oraz w sierpniu 2024 r., a zmiany te były min. wynikiem uchwalenia ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektóry innych ustaw (Dz. U. poz. 1688) i dotyczyły między innymi wprowadzenia planu ogólnego gminy jako obligatoryjnie sporządzanego dokumentu planistycznego o zasięgu całej gminy, który zastąpił studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

III. Proponowane zmiany w przepisach ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego oraz ustawy z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw

Projekt ustawy w art. 1 wprowadza zmianę brzmienia preambuły w ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 423 oraz z 2025 r. poz. 620). Proponuje się zmianę preambuły przez nadanie jej brzmienia, które oddaje współczesne potrzeby i kierunki oraz wartości jakimi należy kierować się dokonując wykładni i stosowania przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego oraz tworząc inne regulacje pozostające w związku z tym aktem prawnym, będącym konstytucją ustroju rolnego w Polsce. Zaproponowano następujące brzmienie preambuły do ustawy: „W poczuciu szczególnej odpowiedzialności za przyszłość polskiego rolnictwa i bezpieczeństwo żywnościowe obywateli, dostrzegając pogłębiające się trudności gospodarcze w Europie oraz rosnące zagrożenia płynące z napływu produktów rolnych spoza granic Unii Europejskiej, w przekonaniu, że polskie rolnictwo oparte na gospodarstwach rodzinnych, wymaga dziś realnej ochrony i wsparcia, kierując się wspólną wolą polityczną i społeczną

obrony krajowej produkcji rolnej jako fundamentu niezależności, bezpieczeństwa i dobrobytu Rzeczypospolitej Polskiej, uznając, że w obecnych okolicznościach obowiązkiem władz publicznych jest podejmowanie konsekwentnych i systemowych działań służących trwałemu wzmocnieniu krajowego rolnictwa i obronie interesów polskich rolników, przyjmując, że niniejsza ustawa stanowi jeden z elementów realizacji tej polityki oraz narzędzie służące ochronie polskiej produkcji rolnej jako całości, uchwala się niniejszą ustawę.".

Projekt ustawy w art. 2 wprowadza zmianę do ustawy z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz zmianie niektórych ustaw. Zmiana ta ma na cel przedłużenie okresu wstrzymania sprzedaży nieruchomości wchodzących w skład Zasobu o kolejne 10 lat, tj. do dnia 30 kwietnia 2036 r. (art. 1 zmienianej ustawy). Konsekwencją projektowanej regulacji jest również wprowadzenie zmiany w art. 2 ust. 3 zmienianej ustawy, zgodnie z którą sprzedaż nieruchomości, ich części lub udziałów we współwłasności nieruchomości, innych niż wymienione w art. 2 w ust. 1, bez zgody, o której mowa w art. 2 ust. 2, w okresie 20 lat od dnia wejścia w życie ustawy, jest nieważna.

Przedłużenie okresu wstrzymania sprzedaży nieruchomości Zasobu nie będzie miało wpływu na stosunki prawne powstałe pod działaniem ustawy w dotychczasowym brzmieniu. W związku z tym projekt ustawy nie zawiera przepisów przejściowych.

Proponuje się, aby ustawa weszła po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2026 r., bowiem do tego dnia obowiązuje dotychczasowy 10 letni zakaz sprzedaży nieruchomości wchodzących w skład Zasobu i od tego dnia zakaz ten będzie utrzymany przez kolejne 10 lat.

IV. Skutki finansowe oraz społeczno-gospodarcze wprowadzenia ustawy

Zawarta w art. 1 projektu zmiana dotycząca ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju nie będzie wywoływała skutków finansowych dla budżetu państwa. Będzie wywoływała natomiast pozytywne skutki społeczno–gospodarcze, ponieważ wskazuje na kierunki takiej interpretacji przepisów ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego, aby w większym stopniu przez odpowiednia politykę związaną z ochroną i gospodarowaniem gruntami rolnymi zapewnić społeczeństwu bezpieczeństwo żywnościowe, a jednocześnie chronić polskich producentów żywności przede wszystkim gospodarstwa rodzinne, które zapewniają to bezpieczeństwo.

Zmieniana w art. 2 projektu ustawa z dnia 14 kwietnia 2016 r., o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw nie

będzie wywoływała skutków dla budżetu państwa, bowiem projektowane zmiany w ustawie jedynie przedłużają okres wstrzymania sprzedaży nieruchomości z Zasobu o kolejne 10 lat tj. do dnia 30 kwietnia 2036 r. Tym samym projektowane zmiany w ustawie nie kreują nowych dochodów oraz wydatków po stronie budżetu państwa. Jednocześnie podnieść należy, że przepisy omawianej ustawy zawarte art. 2, zezwalające, w ramach wyjątku, na sprzedaż nieruchomości z Zasobu nie podlegają nowelizacji. W związku z tym poziom przychodów ze sprzedaży mienia znajdującego się w Zasobie będzie utrzymywał się na podobnym poziomie jak w latach poprzednich. Poglądowo należy wskazać, że zgodnie z danymi wynikającymi ze sprawozdań z wykonania budżetu państwa za lata 2022-2024, w zakresie zadań realizowanych przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, poziom przychodów ze sprzedaży mienia znajdującego się w Zasobie wynosił: 1697,0 mln zł w 2022 r., 1686,1 mln zł w 2023 r. oraz 1139,4 mln zł w 2024 r.

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy wywołuje pozytywne skutki społeczne i gospodarcze bowiem przyczynia się do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego Rzeczypospolitej Polskiej w oparciu o gospodarstwa rodzinne oraz tradycyjną produkcję rolną. Projektowana zmiana w art. 2 zapewni także ochronę przed spekulacyjnym wykupem gruntów rolnych ze strony przedsiębiorców, w tym w szczególności ze strony funduszy inwestycyjnych nastawionych wyłącznie na generowanie zysku dla swoich akcjonariuszy. Poza ochroną przed spekulacyjnym wykupem gruntów przedłużenie zakazu sprzedaży nieruchomości z Zasobu może przyczynić się do wzmocnienia więzi rolników z regionem i wspierania struktury rodzinnego gospodarowania. Warto również podkreślić, że wraz z wejściem w życie ustawy z 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw, dzierżawa zyskała status podstawowego sposobu zagospodarowania nieruchomości rolnych Zasobu. Stała się ona podstawową formą rozdysponowania (nietrwałego) nieruchomości rolnych Zasobu, ponieważ dzierżawa państwowych gruntów jest stosunkowo niedroga w porównaniu do kosztów nabycia nieruchomości i dlatego pozwala rolnikom na nieangażowanie kapitału w zakup ziemi, dając im możliwość przeznaczenia tego kapitału na dokonywanie inwestycji w prowadzone gospodarstwa. Państwo zachowuje przy tym, jako właściciel ziemi oddawanej w dzierżawę, możliwość dokonywania weryfikacji prawidłowości sposobu jej użytkowania przez dzierżawców. W przypadku przedłużenia okresu wstrzymania sprzedaży nieruchomości Zasobu o kolejne 10 lat rolnicy będą mogli posiadane środki pieniężne przeznaczyć na inwestycje w prowadzone gospodarstwa, a nie angażowanie ich w zakup ziemi.

Projekt nie ma wpływu na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Z uwagi na oczywiste pozytywne skutki dla polskiego rolnictwa i gospodarki żywnościowej projekt ustawy nie podlegał opiniowaniu.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt nie zawiera przepisów regulacyjnych lub przepisów określających wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334).